

Forfatter: Jacobsen, J. P.

Titel: Lyrik og prosa

Citation: Jacobsen, J. P.: "Lyrik og prosa", i Jacobsen, J. P.: *Lyrik og prosa*, udg. af Jørn Erslev Andersen ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1993, s. 237. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-jacobjp08val-shoot-idm139992589202512.pdf> (tilgået 25. oktober 2021)

Anvendt udgave: Lyrik og prosa

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

↑

↑ I sin egen korte levetid, 1847-85, opnåede J.P. Jacobsen at få udgivet tre bøger: de to romaner *Fru Marie Grubbe* (1876) og *Niels Lyhne* (1880) samt *Mogens og andre Noveller* (1882). At han ikke blot var en bemærkelsesværdig prosaforfatter, men også en stor lyriker, blev først for alvor synligt i 1886, et år efter hans død, da Edvard Brandes og Vilhelm Møller fremlagde første udgave af *Digte og Udkast* (2. rev. udg. udkom i 1900). Indtil da var kun seks af hans digte blevet offentliggjort i diverse antologier og tidsskrifter. Ikke mange anede, at hans lyriske prosa var randsmykket af en række egensindige stykker lyrik spændende fra digtsuiter over pasticher til veritable fornyelser af den lyriske genre. Fra og med *Digte og Udkast* fremstod Jacobsen da for alvor som en vidtfavnende digter, der i radikalitet, hvad angår sproglig formåen og genrefornyelse, kun overgås af få. Overalt i den omfattende Jacobsen-reception, der har vide internationale forgreninger, fremhæves netop hans ekvilibristiske stil.

⊗ Man har især hæftet sig ved hans mulige placeringer i programsøgende, litteraturhistoriske konstruktioner. Her beskrives han i to yderpunkter. Som naturalist eller som senromantisk symbolist. Læser man hans lille, men yderst sammensatte og komplekse forfatterskab på tværs af de givne genrer - roman, novelle, lyrik, afhandling - aftegner der sig imidlertid nogle mønstre, der gør ham til en af de mest markante sprog- og genreeksperimenterende digtere i moderne dansk litteraturhistorie.